

Referencen til artikel 39, stk. 1 må dog være korrekt, idet den medfører, at domme afsagt af kompetente domstole efter artikel 38 skal anerkendes. Artikel 39, stk. 2, findes ikke tilsvarende i 1992-fondskonventionen, men det må kunne lægges til grund, at domme afsagt af en domstol, der har kompetence i medfør af artikel 39, stk. 2, skal kunne anerkendes og fuldbyrdes i andre kontraherende stater. At der således ikke er en reference til artikel 39, stk. 2, må være en utilsigtet fejl i konventionsteksten. Selvom det er overvejende sandsynligt, at referencen er en fejl, kan Danmark ikke ensidigt ændre konventionens bestemmelser. Det må dog anses for ikke at stride mod konventionen, at man i Danmark efter de danske regler anerkender og tillader fuldbyrdelse af domme, der er afsagt af en domstol i en anden konventionsstat, der er kompetent i medfør af artikel 39, stk. 2. Referencen til artikel 39, stk. 3, giver som ovenfor nævnt ikke mening, og undladelsen af at referere til denne bestemmelse kan derfor ikke antages at være i strid med konventionen. Årsagen til den fejlagtige konventionstekst kan måske forklares ved, at bestemmelsen i artikel 40, stk. 3, svarer til 1992-fondskonventionens artikel 8, der henviser til denne konventions relevante værnetsbestemmelser i artikel 7, stk. 1 og 3. Man har i udarbejdelsen af HNS-konventionens artikel 40 ladet sig kraftigt inspirere af 1992-fondskonventionens artikel 8 og har sandsynligvis kopieret denne artikel, men ved en fejl ikke fået tilpasset referencen i lyset af, at HNS-konventionen i artikel 39 indeholder et nyt stykke (stk. 2), som ikke findes i 1992-fondskonventionens artikel 7. Artikel 39, stk. 4 er ikke en værnetsbestemmelse, men anfører, at værning i medfør af artikel 39, stk. 1 og 2, er eksklusivt. En tilsvarende reference kendes fra 1992-fondskonventionen, hvor eksklusivitetsbestemmelsen findes i artikel 7, stk. 3, og det er fundet hensigtsmæssigt at tage referencen med her.

Til § 227

Denne bestemmelse giver regler om anvendelsesområdet og gengiver HNS-konventionens artikel 3.

Ifølge bestemmelsen finder kapitlets regler anvendelse på HNS-skade, såfremt skaden er opstået her i riget eller i en anden stat, som har tilsluttet sig HNS-konventionen. Det samme gør sig gældende, for forureningsskade opstået i den danske eksklusive økonomiske zone eller en anden konventionsstats eksklusive økonomiske zone. Reglerne finder også anvendelse på andre skader end forureningsskader, der har fundet sted uden for en konventionsstats territorium, hvis skaden hidrører fra et skib registreret i en konventionsstat.

De nævnte bestemmelser finder endvidere anvendelse på udgifter, som forårsages af foranstaltninger, der træffes med henblik på at afværge eller begrænse sådan skade i Danmark eller en anden konventionsstat uden hensyn til, hvor de nævnte foranstaltninger er truffet. Dette vil således omfatte foranstaltninger truffet på det åbne hav eller på en anden konventionsstats område eller eksklusive økonomiske zone, og der er ikke noget krav om, at der skal være forvoldt skade på en konventionsstats område.

Reglerne i § 227 skal forstås således, at de ikke blot fastsætter reglerne anvendelsesområde, men også gælder for lovvalgsregler. Når sag om ansvar for HNS-skade rejses ved dansk domstol, skal disse regler anvendes, uanset om skaden er opstået i Danmark eller udlandet, og uanset hvad dansk international privatret i øvrigt ville føre til. Kun hvis det er en følge af lovudkastets § 227, at ansvarsreglerne ikke finder anvendelse, eksempelvis hvor skaden er indtruffet i en stat, som ikke har tiltrådt HNS-konventionen, men sagen alligevel rejses i Danmark, kan der blive tale om på grundlag af almindelige internationale privatretlige regler at undersøge, om der efter det ifølge disse regler anvendelige retssystem kan blive tale om ansvar. Hvis således sagen vedrører skade i en fremmed stat, som ikke er tilsluttet konventionen, finder konventionen ikke anvendelse på skader indtruffet dér, og det kan da tænkes, at denne stats regler om ansvar finder anvendelse.

Til § 228

HNS-konventionens artikel 4, stk. 4, fastsætter, at konventionens regler ikke finder anvendelse for krigsskibe eller andre statsskibe, som udelukkende anvendes i statsligt ikke-kommercielt øjemed. I artikel 4, stk. 5, overlades det udtrykkeligt til de enkelte stater at lade konventionens bestemmelser finde anvendelse for egne statsskibe.

Spørgsmålet om, hvilke ansvarsregler der skal gælde for udenlandske statsskibe mv., kan ikke anses for reguleret af konventionen og er derfor overladt til de kontraherende staters nationale lovgivning. Sådanne regler dog ikke være i strid med de folkeretslige forpligtelser, som i øvrigt påhviler Danmark.

I denne sammenhæng kan specielt henvises til konventionen om immunitet for statsskibe fra 1926, der er tiltrådt af Danmark og gennemført ved lov nr. 198 af 16. maj 1950 om fremmede statsskibe m.v. Uanset en forskel i definitionerne på statsskibe i HNS-konventionens artikel 4, stk. 4 og 1926-konventionens artikel 3 må det være de samme skibe, der er tale om i de to konventioner. Efter 1926-konventionen kan krigs-